UZINE FABRICI MINE

Funcţionarii dela SET cer salarii la nivel cu scumpetea

In ziua de 29 Septembrie a. c. a avut loc şedinţa funcţionarilor fabricei S. E. T.

Inginerul V. Papadima arată felul cum decurg tratativele cu direcţiunea. Pentru deplina reuşită a acţiunei sindicale e nevoie de o atitudine dârză şi o solidaritate perfectă. Cere, ca toată lumea să muncească cu elan, nevoile războiului de desrobire cerând acest lucru D. Papadima cere, ca muncitorii şi funcţionarii să fie trataţi în spiritul vremurilor noui acordându-li-se salarii mărite. Recomandă o atitudine demnă şi o purtare omenească faţă de subalterni, muncitori şi funcţionari a căror demnitate trebue respectată.

Se discută şi problema lemnelor de foc şi se fac diferite propuneri practice pentru rezolvarea ei.

Se votează o moţiune:

Funcţionarii fabricei S. E. T. cer insistent să li se acorde mărirea salariilor în raport cu scumpetea.

Funcţionarii constată, că sporurile de salarii acordate de guvern, fără consultarea prealabilă a reprezentanţilor muncitorilor şi funcţionarilor, sunt complet insuficiente şi nu corespund indicelui de scumpete.

Funcţionarii cer să se acorde un ajutor de iarnă real tuturor salariaţilor şi fără să se ţie cont dacă au sau nu o vechime de 6 luni.

Funcţionarii dela S. E. T. constată şi ei insuficienţa măririlor de salarii ale muncitorilor şi funcţionarilor. Nu se poate trăi omeneşte cu astfel de salarii. Cererile muncitorilor şi funcţionarilor din toate colţurile ţării, pentru acordarea unui salariu la nivelul scumpetei sunt pe deplin justificate. Nu se poate tărăgăna la infinit rezolvarea acestor cereri juste.

Hitleriştii dela „Dorobanţul"

Cine dintre muncitorii ploeşteni nu cunoaşte pe legionarii: Coste, Buru, Lunu, Baier, *cari au luat parte la rebeliunea din Ianuarie 1941, îndemnând şi pe alţi muncitori la acte de provocare şi de agresiune contra poporului român?*

Legionarul Costescu a declarat, în faţa muncitorilor, că a luat puterea cu pistolul, iar de va fi nevoie o va apăra cu tunul.

In primele zile după 23 August, nemernicii aceştia au îndrăzneau să ridice capul. Acum, au început iarăşi să provoace pe muncitori.

Muncitorii dela fabrica „Dorobanţul" sunt extrem de nemulţumiţi, că nu s'au luat măsuri contra legionarilor provocatori. Ei cer:

1. Imediata înlăturare a tuturor hitleriştilor şi legionarilor din fabrică.

2. Înlăturarea comandantului militar al fabricei, care maltrata şi teroriza pe muncitori.

3. Anchetarea şi pedepsirea tuturor jefuitorilor fabricei.

4. Respectarea dreptului de liberă organizare şi respectarea demnităţii omeneşti.

In toate întreprinderile mari, legionarii şi uneltele lor îşi continuă nestingheriţi, sub ocrotirea unor persoane sus puse, opera lor de provocare şi teroare.

Până când va mai dura această situaţie insuportabilă? Până când duşmanii întregului popor român vor fi lăsaţi să continue opera lor provocatoare?

Şi fabrica Gaizer aderă

Muncitorii dela fabrica Gaizer s'au întrunit pentru a discuta revendicările lor.

Tov. Bertolon Carol arată că conducătorii fabricei nu vor să recunoască comitetul de fabrică şi nu vor să satisfacă revendicările cele mai arzătoare cuprinse în memoriul muncitorilor.

Tov. Moga vorbeşte de hotărârea muncitorilor de a duce lupta mai departe şi de a scoate elementele fasciste din fabrică. Face apel la solidaritate şi dă citire proectului de platformă a Frontului Naţional Democratic elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist din România.

Apoi muncitorii votează următoarea

MOŢIUNE

Noi muncitorii dela fabrica Gaizer, ascultând proectul de platformă a Frontului Naţional Democratic elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist din România, declarăm că suntem în totul de acord cu el, întrucât se identifică cu interesele noastre.

Salutăm iniţiativa Partidului Comunist Român.

Dela sindicatul şoferilor

Sindicatul muncitorilor şoferi profesionişti din Bucureşti aduce pe această cale la cunoştinţa tuturor membrilor săi, proprietari de taximetre şi autocamioane să se prezinte de urgenţă la sediul Sindicatului din Bulevardul Ferdinand Nr. 174, având să li se facă importante comunicări relativ la eliberarea permisului de circulaţie Româno-Sovietic.

Vor aduce cu ei şi numărul de înregistrare al cererii depuse la direcţia moto-mecanizării.

Totodată chemăm pe toţi şoferii salariaţi dela taximetre, case particulare şi mici întreprinderi să treacă pe la sindicat pentru a lua parte la formularea revendicărilor noastre şi a contribui la organizarea muncitorilor nesindicalizaţi încă.

COMITETUL

INŞTIINŢARE

Ziarul nostru, mărindu-şi numărul de pagini, a rezervat o pagină problemelor muncitoreşti şi o alta, problemelor ţărăneşti.

Rugăm pe corespondenţii noştri din fabrici, uzine şi mine să-şi intensifice activitatea, trimiţând informaţii, notiţe şi articole scurte.

Toate acestea vor trebui mai înainte să fie verificate de organele competente de Partid şi sindicale.

Corespondenţii noştri de la ţară sunt chemaţi să ţină contact strâns cu redacţia noastră, pentru a primi indicaţii şi sfaturi în legătură cu trimiterea ştirilor din viaţă ţărănească.

Corespondenţi muncitori şi ţărani!

„Scânteia" trebue să afle tot ce se întâmplă în fabrici, uzine, mine şi la ţară.

Ea luptă pentru interesele voastre.

Sabotajul dela „Industria Iutei"

Industria Iutei" — una din cele mai mari întreprinderi textile din ţară, — a reuşit ca numai în cursul de 10 ani, să facă o nouă fabrică de două ori mai mare decât cea veche. Aceasta, desigur, datorită muncii depusă de lucrătorii. Totuşi lucrătorii din această întreprindere se bucură de un regim, cât se poate de prost. Lucrează în condiţiuni mizerabile şi plâng faptul, că primesc salarii de infometare — un lucrător cu greutăţi familiare primeşte de la 42 lei pe oră — sunt şicanaţi la plată. In loc să li se facă plata în timpul orelor de lucru, adică până la ora 14, sunt siliţi să aştepte nemâncaţi 2-3 ore în plus, sub motiv că nu-s bani la casierie. Motiv inexact, căci până'n Agust 1944, fabrica a dat un randament destul de mare din stocul de materii prime, cu care era aprovizionată încă din Noembrie 143, fără a mai face alte cumpărături. Acum, direcţia caută să saboteze producţia sub motiv că nu mai posedă materii prime, dişi i s'au oferit surse de aprovizionare chiar în Bucureşti.

Din luna Febr. 1944 nu s'a făcut nici-o majorare de salariu, nu s'a dat nici o gratificaţie şi Direcţia a ajuns până acolo, încât a oprit şi ajutorul de iarnă.

Direcţiunea în frunte cu Directorul general Lt. Col. Gheorghiu, a respins mereu cererile muncitorilor de mărire a salariilor, sub pretext că nu sunt bani, în schimb din luna Aprilie, Direcţiunea a angajat încă patru directori şi un administrator delegat, de a căror servicii nu era nevoie.

In loc de a se fi angajat noi directori, cu salarii de sute de mii de lei pe lună, Direcţiunea trebuia să îngrijească de lucrătorii din întreprindere, prin aprovizionare cu lemne, alimente şi îmbrăcăminte pentru iarnă.

Direcţiunea tolerează manoperele murdare ale unor „cozi de topor" cum este Vasilescu Ion, care speculează pe lucrători aducând carne de porc şi vânzând numai oase, căci carnea o ia „or rata" Direcţiune la preţul de 480 lei kgr.

D. director general nu vede nimic din toate acestea, însă lucrătorii le văd şi le simt şi de aceea ei cer:

1) Indepărtarea imediată a Directorului general al întreprinderii „Industria Iutei", care sabotează în mod conştient producţia şi prin aceasta, periclitează efortul nostru de război.

2) Anchetarea tuturor elementelor teroriste şi sabotoare din întreprindere, cu participarea în comisia de anchetă a reprezentanţilor muncitorilor şi stabilirea vinovăţiei şi răspunderii pentru acte de sabotaj, abuz şi teroare.

3) Creiarea unor condiţii omeneşti de trai pentru muncitorii întreprinderii „Industria Iutei".

Cererile drepte ale muncitorilor de la Industria Iutei trebue să fie puse neîntârziat în aplicare.

Sbirul dela „Universul"

E vorba de d. **Sinu** — administratorul ziarului Universul. Venit sărac, cu 20 ani în urmă d. Sinu are norocul să devie administratorul ziarului Universul! De atunci, norocul îl favorizează şi d. Sinu, în scurt timp, devine proprietarul unei vile, unei maşini, unei moşii şi al altor bunuri.

Cum de a putut d. Sinu, să se îmbogăţească, aşa de mult, din leafa lui mică, e un mister.

In timpul dictaturei fasciste, d. Sinu a lucrat în toată voia, având posibilitatea să jefuiască, ca 'n codru, pe lucrătorii puşi sub ordinele sale.

Era vai şi amar de acel muncitor, care mai îndrăznea să se prezinte în faţa „luminăţiei sale", cu vreo cerere personală sau în numele mai multor lucrători. Omul era insultat, înjurat şi dat, de cele mai multe ori, afară.

Portarul Ţenea, de peste 15 ani în serviciu, este dat afară pentrucă a lipsit câteva zile de la serviciu din cauza bombardamentelor.

Linotipistul Ioachimescu, ducându-se în delegaţie, în numele lucrătorilor tipografi, este sfătuit de Sinu **să-şi vadă de treabă**, încercând, în acelaş timp, să abată pe delegatul muncitorilor dela tipărit de la calea lui. Desigur, că această încercare n'a reuşit.

Funcţionarul Simionescu, care a îndrăznit să-i ceară îmbunătăţirea situaţiei sale personale, este insultat şi ameninţat, c'o să-l dea cu capul de pereţi.

Iată portretul moral al omului, care conduce personalul ziarului Universul şi în a cărui mână se află soarta mai multor sute de muncitori.

Cum de mai poate, direcţiunea ziarului Universul, să ocrotească o bestie, care maltrata şi-şi bătea joc de suferinţele muncitorilor? Cum de mai poate direcţiunea ziarului „Universul", să nu dea drumul cererei legale a muncitorilor, de a înlătura un sbir, care nu respectă demnitatea omenească a lucrătorilor?

Adunarea Sindicatului Unit al Muncitorilor din Industria Alimentară din Bucureşti

Vom lupta alături de întreg poporul român pentru realizarea deziderateIor din Platforma propusă de P.C. din România!

Duminică la ora 9 a avut loc în sala „Transilvania", o adunare a Sindicatului Unit al Muncitorilor din Industria Alimentară. Muncitorii ospătari şi alimentari au fost chemaţi pentru a-şi alege comitetul sindical.

Tovarăşul *Stănică Ştefănescu* dela fabrica Gagel ţinând loc de preşedinte şi tovarăşul Marin Florea Ionescu, delegat al Comisiei de Organizare a Sindicatelor Unite, au condus cursul desbaterilor.

Delegaţii lucrătorilor ospătari şi alimentari şi-au prezentat mandatele şi după verificarea mandatelor, s'a procedat la alegerea următorului comitet: Stancu Ştefănescu Săracu Mitică, Petrescu Anghel, Dan Andrei, Popescu Mihai Titi Ştefănescu, Ilie Gheorghe Andrei Constantinescu, Vasile Dicai, Cateş Vasile Mitică Stănescu, Dumitrescu Vasile, Câmpeanu Constantin Petrică Cioată, Palolog Constantin, Gerhardt Hermann, Bercu I. Fischer, Vasilica Luca Maria Antonescu, Zaghe Petra, Smărăndescu Niculae.

Alegerea a decurs într'o atmosferă de mare însufleţire.

Tovarăşul Florea Ionescu a luat cuvântul după votare, arătând că nu toate întreprinderile alimentare au avut posibilitatea să-şi trimită un delegat în comitetul sindicatului. *Comitetul de fabrică* rămâne adevăratul nucleu al Sindicatului. Din comitetul de fabrică trebue să pornească lupta pentru realizarea drepturilor muncitorilor în interiorul fabricii. Totodată comitetul de fabrică trebue să fie baza organizaţiei sindicale, de aci trebue să plece impulsul de viaţă al sindicatului.

Condiţiile de viaţă ale muncitorilor alimentari sunt foarte grele. Acei cari produc alimentele nu le pot consuma.

In fabrici compuse mai mult din lucrătoare femei, sunt tovarăşe cari lucrează plătite cu 25—30 lei pe oră. Copii de 11-12 ani, trăesc în condiţii nu numai neprielnice, dar vătămătoare desvoltării lor fireşti.

Pentru îmbunătăţirea vieţii acestora s'au jertfit ani din viaţă, muncitorii cari au suferit în închisori.

Pentru îmbunătăţirea vieţii clasei muncitoare şi a întregului popor, prin lărgirea democraţiei şi distrugerea fascismului, trebue să lupte azi întreaga muncitorime!

Din partea noului comitet ales iau cuvântul: *Titi Stănescu, Andrei Constantinescu, Dan Andrei, Săracu Mitică.*

Muncitorul *Săracu Mitică* subliniază că, pentru prima dată, muncitorimea poate duce lupta unită pentru revendicările ei şi că trebue să fie recunoscătoare pentru această libertate, glorioasei Armate Roşii, care a dat lovitura de graţie hitlerismului!

Se constată totuşi din partea patronilor, în cea mai mare parte fascişti şi reacţionari, că nu vor să renunţe la nimic din tot ce şi-au însuşit pe nedrept! Mai mult aceştia sabotează, dosind alimentele, închizând fabricile şi magazinele. Acolo unde ei vor să înceteze activitatea, muncitorii trebue să-i înlăture şi să pună în locul lor patrioţi cinstiţi, cari vor asigura producţia în interesul câştigării războiului de eliberare şi în interesul întregului popor român.

Din partea Comisiei de Organizare a Sindicatelor Unite a mai luat cuvântul tovarăşul *Nicolae Goldberger*, subliniind importanţa muncitorimii căreia îi revine datoria să conducă toate clasele sociale spre realizarea drepturilor lor.

Ca încheere se dă citire următoarei moţiuni, acceptată de toată adunarea sindicală:

MOŢIUNE

Adunarea generală a tuturor comitetelor şi delegaţilor din industria alimentară din Bucureşti, ţinută Duminică 1 Oct. în sala „Transilvania", luând în discuţie situaţia mizeră din industria alimentară, constată că:

Deşi prin schimbarea dela 23 August cu izgonirea guvernului trădător Antonescu şi a hoardelor hitleriste şi introducerea Constituţiei din 1923, se dă dreptul de organizare, mai sunt o serie de patroni şi codiţe de topor legionari încă şi azi în slujba lui Hitler, cari împiedică organizarea în sindicat a muncitorilor, prin ameninţări şi concedieri abuzive, ca de ex. Dulberger dela Café Bucureşti, Fabrica Suchard, Popovici, Fabrica Luther, Restaurantul Central — şi alţii cari prin aceasta sabotează însăşi introducerea regimului democrat şi lovesc cu pumnalul pe la spate în armatele noastre, cari alături de glorioasa Armată Roşie duc lupta pentru zdrobirea fascismului şi eliberarea fraţilor de sub jugul lui Hitler şi Horthy.

In numele a peste 25.000 muncitori din industria alimentară, adunarea în unanimitate cere măsuri imediate şi drastice împotriva tuturor acestor duşmani dinăuntru.

Cerem ca prin lege să fie garantat fiecărui salariat dreptul la organizare şi drepturile democratice.

Adunarea generală protestează împotriva simulacrului de măriri de salariu dat de Ministerul Economiei Naţionale, fără ca delegaţia muncitorilor să fi fost consultată. Cerem mărirea salariilor în raport cu scumpetea.

Adunarea generală salută cu entuziasm Proectul de Platformă a Frontului Naţional Democratic, elaborat de C. C. al Partidului Comunist din România şi aderă la el în numele tuturor muncitorilor din industria alimentară.

Ne luăm angajamentul să ducem lupta alături de întreg poporul român şi alături de toate forţele democratice, pentru realizarea cât mai curând a deziderateIor din Platformă.

Trăiască Sindicatele Unite din România! Trăiască Frontul Unic Muncitoresc! Trăiască Frontul Unic Naţional al tuturor forţelor democratice! Trăiască Comitetul nou ales al muncitorilor alimentari din Capitală!

Muncitorimea din industria alimentară şi-a spus răspicat cuvântul său, aderând la Platforma Frontului Naţional Democratic propusă de Partidul Comunist din România. Muncitorii şi muncitoarele din industria alimentară luptă alături de întreaga muncitorime din România pentru realizarea deziderateIor din Platformă. Muncitorii şi muncitoarele industriei alimentare ştiu că numai prin luptă vor putea cuceri un trai mai bun o viaţă mai luminoasă.

Din nevoile ceferiştilor

Există o categorie întreagă de muncitori ceferişti cu o situaţie extrem de grea. E vorba de muncitorii cari lucrează la Bucureşti şi a căror locuinţe sunt în provincie, între Bucureşti şi Piteşti.

Direcţiunea Generală a aprobat trenuri curse, cu care pleacă aceşti muncitori acasă. Plecarea din Bucureşti se făcea la orele 16 şi 20 minute şi la orele 21 trenul sosia la Piteşti. Aceşti muncitori trebuiau să se întoarcă la Bucureşti cu trenul de 3 noaptea.

Ori, ce se întâmplă? La un moment dat muncitorii nu mai au trenul la orele 16 şi 20 minute şi sunt nevoiţi să plece cu trenul de 19 şi 35 minute. De multe ori trenul întârzie, chiar cu câte 2 ore şi muncitorii ajung la Piteşti abia pe la orele 24. La orele 3 muncitorii pleacă înapoi la serviciu.

Această stare de lucruri durează de la 4 Aprilie a. c. Mulţi dintre muncitori s'au îmbolnăvit şi au căpătat concedii medicale. Majoritatea muncitorilor din această categorie sunt extrem de extenuaţi din lipsa timpului necesar pentru somn.

Direcţiunea Generală a C. F. R. nu poate să rămâie impasibilă la această stare de lucruri. Direcţiunea Generală trebue să creieze condiţiuni corespunzătoare, ca această categorie de muncitori să poate beneficia şi ea de odihna, atât de necesară, după o zi grea de muncă. Momentul actual cere o încordare a tuturor forţelor, pentru a termina războiul de dezrobire a Ardealului şi distrugerea definitivă a fascismului. Cum vor putea muncitorii aceştia să-şi încordeze forţele, când ei cad şi aşa din picioare? Aceşti muncitori nu pot fi lăsaţi în această stare

Direcţiunea Generală trebue să găsească o soluţionare grabnică a acestor probleme.

Marinarii din Constanţa se organizează

In noua structur ăpolitico-socială lupta şi organizarea profesională formează baza de refacere a ţării după război. In toate meseriile, în toate sectoarele vieţii economice, unde munca prestează servicii sau produce bunuri, organizarea sindicală se dovedeşte singura cale de îndeplinire a drepturilor salariatului.

In această organizare, lumea marinărească este prezentă în primele rânduri, deşi situaţia militară şi politică a zdruncinat mult viaţa acestui sector.

Astfel întreruperea comerţului pe apă cu orientul, a început odată cu războiul; la aceasta s'a adăugat deasemeni pierderea vaselor cu ocazia transporturilor de război.

A fost un greu tribut pe care marina comercială românească l-a plătit în oameni şi vase dictaturei hitleriste a lui Antonescu. Nici în navigaţia fluvială situaţia nu e cu mult mai bună, din cauza aceleiaş opriri a traficului cu străinătatea.

Din cele de mai sus se poate înţelege ce urmări dureroase au avut asupra elementului marinăresc ultimii ani. Risipiţi, condamnaţi la inactivitate sau siliţi să-şi schimbe meseria elementele marinăreşti au trebuit să suporte pe lângă nevoile vechi şi altele noi, ce le-au îngreuiat şi mai mult viaţa.

Dar luată calea organizării sindicale, încep să se deschidă, odată cu noua situaţie politică, orizonturi noi şi acestei încercate meserii.

Din chiar momentul câştigării libertăţii de organizare, una din marile cuceriri ale zilei de 23 August 1944, marinarii din Constanţa au trecut la organizarea lor sindicală.

Trecându-se peste neînţelegeri mărunte personale sau de grup, marinarii din Constanţa s'au unit. Marinarii particulari cu cei ai Serviciului Maritim Român (S. M. R.) ofiţerii de toate gradele cu oamenii de punte şi cu tehnicienii, au dat un exemplu de solidaritate profesională.

In câteva şedinţe consecutive s'au coordonat vederile, s'au inventariat problemele şi doleanţele.

S'au precizat atitudini şi metodele de luptă pentru ameliorarea stării materiale şi morale a membrilor, pentru obţinerea şi menţinerea justiţiei şi drepturilor câştigate şi pentru dezvoltarea profesiunei căreia aparţine asociaţia.

Pentru apărarea intereselor lor şi revendicărilor membrilor, urmează deschiderea luptei pentru un salar corespunzător costului vieţii şi generalizarea asigurărilor sociale.

La fel pentru o pregătire temeinică profesională în şcoli navale, precum şi funcţionarea „Căminului Marinarilor", ca fruct al muncii lor; deasemeni se urmăreşte întocmirea unui cod de legi speciale a marinei comerciale, cu condiţii clare de recrutare, de avansare, de drepturi şi de obligaţii a echipajelor; sunt linii ce onorează acest sindicat, arătând un nivel profesional ridicat.

Deasemeni sunt măsurile luate pentru supravegherea aplicării legilor privitoare la siguranţa şi starea de navigabilitate oricărui corp plutitor, precum şi serviciul la bord, hrană, locuinţă şi higienă.

Din acest sindicat pot face parte marinarii indiferent de credinţă, sau de vasul pe care sunt îmbarcaţi, excluşi fiind cei ce provoacă dezbinarea membrilor, sau defăimează asociaţia. Dispoziţie luată în legătură cu patrimoniul sindicatului, cu norme de control şi organizare, întregesc munca acestui sindicat, din comitetul de iniţiativă fac parte Ioachim Naptunaillă, Stancu Marin, Mircea Nicolau Stănescu, Roman Alex. Pătraşcu Vasile, Cozma Ion şi ceilalţi ce însufleţesc sindicatul.

Cu sprijinul permanent al „Marinei Patriotice", organizaţie marinărească din Constanţa care urmăreşte reconstrucţia unei noi marine româneşti, curăţată de toate cadrele conducătoare fasciste sau aface-riste, sindicatul marinarilor din Constanţa a păşit de îndată, odată cu organizarea arătată şi la satisfacerea revendicărilor imediate, între care menţionăm: restituirea întregului patrimoniu al Breslei Marinarilor, din Constanţa, desfiinţată în 1940; salarizarea marinarilor îmbarcaţi azi pentru transporturile de război şi încasarea drepturilor cuvenite celor ce au fost îmbarcaţi în trecuta campanie. Din expunerea arătată privind Constanţa, organizarea marinărească profesională se dovedeşte a fi cu totul promiţătoare, mai ales că eforturi similare de închegare se duc şi în lumea marinărească a Galaţului şi Brăilei.

Teroarea dela şantieru Rudeni

Comitetul Sindicatului Şantierului Rudeni, întrunit Joi 28 Septembrie 1944, aduce la cunoştinţă următoarele:

Vineri 22 Sept. 1944 ora 16.15 Tovarăşii Tudorache Marin şi Gheorghe C. Vasile, au fost maltrataţi şi loviţi de către Lt. Păsat Tache din Comisia Militară dela Şantierul Rudeni, pe motivul că i-a găsit fumând în bae.

După ce i-a bătut, i-a scos afară şi le-a spus să se ducă să raporteze şi la „mama sindicatului"

Tovarăşii Tudorache Marin şi Gheorghe C. Vasile, s'au prezentat apoi la Tudosiu Gheorghe. Secretarul Sindicatului.

S'au dus toţi la Comisia Militară şi au adus cazul la cunoştinţa d-lui Colonel Cernescu C., Preşedintele Comisiei Militare.

D. Colonel Cernescu C. a dat cazul spre cercetare d-lui Căpitan Ionescu Lucian, Ajutorul Preşedintelui Comisiei.

D. Cpt. Ionescu Lucian a cerut declaraţie celor doi tovarăşi că nu au nici o pretenţie, pentru că au fost bătuţi.

La control, seara, Lt. Păsat a ridicat pachetele de ţigări ale muncitorilor, iar a doua zi, când au raportat d-lui Cpt. Ionescu Lucian, li s'a înapoiat câte o ţigare în loc de un pachet.

D. Lt. continuă cu aceste intimidări şi în ziua de 28 Sept. 1944, la ora mesei, punând cazanul concentraţilor în drum; spre masă, i-a ameninţat să nu dea peste cazan că îi va bate şi apoi se pot duce şi „la 100 de Sindicate" să reclame.

Şeful de atelier, Cătuşeanu Nicolae, este ameninţat mereu de d. Cpt. Ionescu Lucian cu concedierea sau schimbarea dela atelier pentru motivul că le explică oamenilor care este rostul Sindicatului.

In ziua de 27 Sept. 1944, a plouat toată ziua şi maşinile care transportă lucrătorii dela Bucureşti la şantier şi înapoi nefiind acoperite, lucrătorii au fost udaţi până la piele şi unii îmbolnăvindu-se s'au dus la Infirmerie. Insă, d. Cpt. Ionescu Lucian a interzis a se face focul în sobă. ca să-şi usuce hainele.

Tot acest d. Căpitan a bătut mai înainte pe şeful atelierului de demontat focoase, Predescu Constantin, pe motivul că a pus muniţia într'un loc pe Şantier, aşa cum primise ordin dela Şeful Şantierului.

Tot din cauza Cpt. Ionescu Lucian, nu există nici azi Doctor pe Şantier.

A fost înainte d. Doctor Sergiu Băcescu al Societăţii U. D. R., care azi refuză să mai vie să consulte bolnavii, fiindcă a fost insultat tot de acest Căpitan.

Sunt la Şantierul Rudeni ofiţeri cu mentalitate fascistă cari n'au înţeles nimic din schimbările ce s'au produs în ţară la 23 August.

Muncitorii erau consideraţi acolo ca nişte sclavi, batjocoriţi şi maltrataţi fără nici un scrupul.

Acum, lucrătorii de la Şantierul Rudeni, cu toată teroarea sălbatecă deslănţuită acolo, s'au organizat în sindicat şi îşi impun pe zi ce trece forţa lor în lupta ce o duc pentru desfiinţarea abuzurilor şi metodelor de teroare.

Ei vor continua pe această cale, demascând şi înlăturând pe toţi cei cari se vor pune deacurmezişul luptei lor de organizare.

Acei ofiţeri de la Şantierul Rudeni cari mai continuă azi cu practicele lor provocatoare trebue scoşi de acolo neîntârziat şi sancţionaţi exemplar.

Această măsură trebue luată cât mai grabnic până a nu fi nuşi lucrătorii în situaţia de a-şi face ei dreptate.

O recomandaţie provocatoare

O lucrătoare dela CFR, Secţia Economat, Vicaria Adamescu, a primit la plata salariilor numai o mie de lei. La plângerea justificată a acestei lucrătoare că n'are ce face cu această sumă şi că nu poate să trăiască o lună cu suma de 1000 lei—casierul Bita i-a răspunns: „Cere lui Stalin, să-ţi dea el mai mult!"

Funcţionarii aflaţi în birou au strigat şi ei: „Aveţi pe tovarăşul Stalin cu voi, să vă dea el mai mult".

E un act deschis de ostilitate contra conducătorului ţărei aliate României şi care nu poate rămâne nepedepsit. Cu ce drept şi cu ce scop îndrăsneşte casierul Bita să facă asemenea insinuări provocătoare?

Numai un duşman al muncitorilor poate să-şi bată joc de suferinţa unei femei nevoită să trăiască dintr'o leafă mizerabilă. Locul acestor oameni nu este în aparatul de stat. Fasciştii şi duşmanii poporului român nu trebue să rămâie niciun moment mai mult în aparatul de stat.

Afară cu casierul Bita din întreprinderile C.F.R.!

Cantina dela Imprimeriile Statului

La Imprimeriile Statului, există de bine de rău o cantină pentru muncitorii acestei instituţii. Cantina este condusă şi acum de şeful de atelier **Smarandache** şi şeful de fabricaţie **Mircea Florescu** ambii veritabili satrapi ai instituţiei, cari dau ordine ca pe lângă menu-ul zilnic care este de proastă calitate, să se facă copioase fripturi pentru câţiva funcţionari printre care se lăfăesc foşti bandiţi legionari.

Deşi s'a protestat de către toţi muncitorii şi o parte din funcţionarii acestei instituţii să nu se mai facă aceste favoruri unora şi cantitatea de carne să fie întrebuinţată la menu-ul zilnic, pentru a ridica atît cantitativ cât şi calitativ hrana, indivizii respectivi refuză cu neobrăzare.

Cerem Direcţiunii acestei instituţii să ia grabnice măsuri pentru ca să nu fim nevoiţi să luăm noi muncitorii!

Un grup de muncitori şi funcţionari

CONVOCARI

Comitetele funcţionarilor din Intreprinderi (Industrii şi Comerţ) textile, sunt convocaţi Joi 5 Octombrie 1944 ora 5 d. a., la sediul Federaţiei de Funcţionari particulari din România în str. Batiştei No. 6-8.

Acolo unde nu sunt încă Comitete formate rugăm să participe câte un delegat.

*

Toţi foştii salariaţi dela Galeriile Lafayette cari au fost concediaţi pe motive rasiale, sunt convocaţi pentru Miercuri 4 Oct. a. c., ora 5 d. a. la sediul Federaţiei Sindicatelor de Funcţionari Particulari din str. Batiştei no. 6-8.